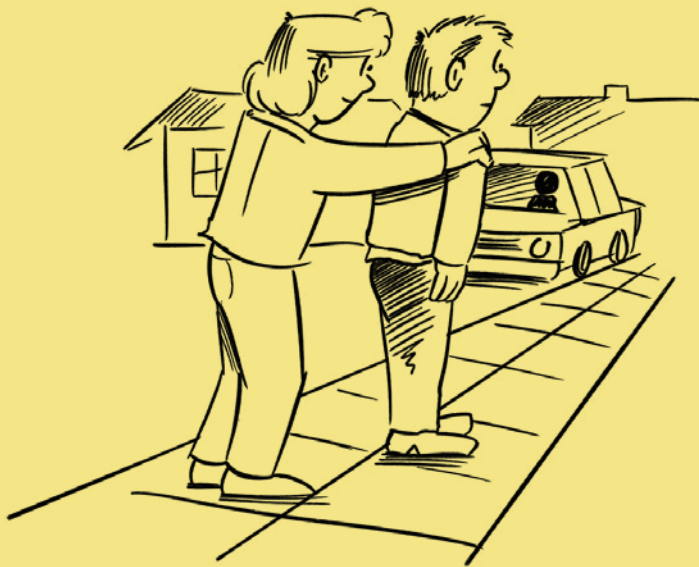

Til borgere og pårørende

Regler om brug af magt

over for voksne med betydelig og
varigt nedsat psykisk funktionsevne

Opdateret version 2025

Publikationen er udgivet af

Social- og Boligstyrelsen
Lerchesgade 35, 5
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00
E-mail: info@sbst.dk
www.sbst.dk

Tegninger: creativesupport.dk

Layout: 4PLUS4

Udgivelsesår: 2025

1. udgave, udgivet september 2025

Download håndbogen på www.sbst.dk

Der kan frit citeres fra håndbogen med angivelse af kilde.

ISBN ELEKTRONISK UDGAVE: 978-87-85236-84-5

Denne håndbog er én ud af tre håndbøger om servicelovens regler om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne.

Denne håndbog er rettet mod borgere og pårørende. Der er yderligere udgivet:

- **Til myndighedspersoner:** Regler om brug af magt over for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne
- **Til fagpersoner:** Regler om brug af magt over for voksne med betydelig og varigt nedsat funktionsevne.

For en mere udtømmende gennemgang af lovgivningen på området og ordlyden af de vigtigste paragraffer henvises til håndbogen rettet mod myndighedspersoner.

Alle tre håndbøger er gratis og kan downloades på www.sbst.dk/udgivelser

Indhold

Til borgere og pårørende.....	6
Magtanvendelse er den sidste udvej.....	6
Den personlige frihed.....	7
Forebyg magtanvendelse	8
Retten til at bestemme selv og blive inddraget.....	8
Socialpædagogiske tiltag.....	9
Kompetenceudvikling og beredskab	10
Indsats efter brug af magt	11
Definition af samtykke.....	12
Samtykke.....	12
Værgemål.....	13
Støtte og omsorgspligt.....	14
Formål med indsatsen	14
Vera	15
Omsorgspligt	16
Jasmin.....	17
Reglerne om magtanvendelse.....	18
Centrale principper.....	18
Indhold i magtanvendelsesreglerne	19

Fælles regler	20
Husorden.....	20
Bofællesskabet Soldalsvænge.....	21
Formålet med magtanvendelsesreglerne	22
Målgruppen.....	22
Fysisk guidning og konfliktafværgelse	23
Christoffer.....	24
Afværgehjælp.....	25
Fastholdelse m.v.	25
Martin.....	26
Per	27
Særlige døråbnere	28
Gunnar.....	29
Anvendelse af stofseler	30
Tryghedsskabende velfærdsteknologi.....	30
Låsning og sikring af yderdøre og vinduer.....	31
Agnes	31
Låsning og sikring af døre til fælles opholdsrum.....	32
Låsning af døre til servicearealer og fælleskøkkener	32
Låsning og sikring af låger mv. til bo- og dagtilbuddets udearealer	32
Låsning og sikring af skabe og skuffer mv.	32
Adgang til beboers bolig i et botilbud	33
Optagelse i særlige botilbud.....	33
Optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke ved væsentlig fare for andre eller særligt truende eller særligt chikanerende adfærd.....	33

Regler for voksne uden demens el. lign.	34
Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer	34
Regler for voksne med demens el. lign.	36
Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer	36
Jørgen	37
Tryghedsskabende velfærdsteknologi.....	38
Optagelse i særlige botilbud	38
Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap	39
Klagemuligheder.....	40
Hvem kan klage?.....	41
Registrering og indberetning	42
Handleplaner.....	43
Forhold til anden lovgivning	44
Mere viden	45

Til borgere og pårørende

Denne håndbog er til borgere og pårørende til borgere, der er berørt af servicelovens regler for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Håndbogen giver et overblik over, hvad der står i reglerne, og hvad de betyder.

Magtanvendelse er den sidste udvej

Som borger har du ret til selv at bestemme. Personalet må kun bruge magt eller på anden måde gribe ind i din ret til selv at bestemme, hvis det er umuligt at løse situationen på anden vis. Udgangspunktet for den sociale indsats er, at personalet skal støtte dig og respektere din ret til selv at bestemme. Brug af magt er altså undtagelsen.

Den personlige frihed

Serviceovens regler om brug af magt bygger på det enkelte menneskes ret til selv at bestemme. Den personlige frihed skal beskyttes – uanset om man har betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne eller ej. Det står i grundlovens § 71.

Beskyttelse af den personlige frihed er centralt i både Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Handicapkonvention. Begge slår fast, at alle har ret til frihed og personlig sikkerhed.

Serviceovens regler om magtanvendelse gælder for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne. Formålet med reglerne er at begrænse brug af magt til det absolut nødvendige og styrke retssikkerheden for både dig og personalet.

I personalets håndtering af den enkelte persons frihed og ret til selv at bestemme kan det være nødvendigt at afveje forskellige og ofte modstridende hensyn. I nogle situationer kan personalet være nødt til at gribe ind i retten til selv at bestemme af hensyn til personens værdighed, sociale tryghed eller af hensyn til andre. Fx kan det medføre tab af værdighed, hvis en person med demens går udenfor uden tøj på.

Personalets afvejning af de forskellige hensyn skal altid ske ud fra en konkret vurdering af den enkelte situation og den enkelte persons forhold.

Forebyg magtanvendelse

Personalet skal altid forsøge at forebygge og begrænse brug af magt. Det står centralt i reglerne om magtanvendelse. Magt kan først bruges, når det ellers ikke er muligt at løse en situation.

Retten til at bestemme selv og blive inddraget

Hvis du oplever, at du har indflydelse på eget liv, og at personalet støtter dig i at opfylde dine ønsker og giver dig mulighed for at bestemme mest muligt selv, kan det i sig selv være med til at forebygge brug af magt.

Når du bliver inddraget og føler dig set, hørt og anerkendt, er det nemmere at samarbejde. På den måde kan man undgå, at situationer udvikler sig på en måde, hvor det bliver nødvendigt for personalet at gribe ind i din ret til selv at bestemme.

Følelsen af kontrol over eget liv kan også betyde, at du bliver mindre bange og stresset. Det kan mindske risikoen for trusler og vold og betyde, at personalet oplever mindre behov for at bruge magt.

Når det handler om fx at holde en person fast, bliver det tydeligt, at der er tale om et indgreb i retten til selv at bestemme. Men det er også vigtigt at være opmærksom på dagligdagssituationer, hvor det er knap så tydeligt, om en person får mulighed for selv at bestemme. Det kan fx være i forhold til, hvem der beslutter, hvad personen kan spise, hvad personen vil købe m.v.

Det er vigtigt at tænke over og tale om situationer i dagligdagen, så man kan lære af dem. På den måde kan personalets afvejning mellem den enkeltes frihed og ret til selv at bestemme på den ene side, og deres forpligtelse til at sikre omsorg og tryghed på den anden side, ske på så godt et grundlag som muligt.

Det er også vigtigt, at personalet inddrager dig, så I sammen kan finde andre måder at gøre tingene på, fx ved at undersøge, hvad der er årsag til en konflikt, og hvad I kan gøre fremover.

Socialpædagogiske tiltag

Er der behov for at gøre noget, som du ikke vil være med til, fx at få børstet tænder, skal personalet forsøge at finde andre måder at gennemføre handlingen på uden at bruge magt.

Hvis personalet har kendskab til din livshistorie, reaktioner, rutiner, ønsker og behov, er det nemmere at være forberedt og reagere med pædagogiske tiltag, inden der opstår en situation, hvor det er nødvendigt at bruge magt. Ligesom det kan være med til at finde årsagerne til, at en kritisk situation opstår.

Kompetenceudvikling og beredskab

Det er vigtigt, at personalet har kompetence og uddannelse i, hvordan man forebygger og bruger magt.

Social- og Boligstyrelsens to andre håndbøger til hhv. myndighedspersoner og fagpersoner kan med fordel være et afsæt for kompetenceudvikling.

Det er også vigtigt, at tilbuddet har et aktivt beredskab, der er kendetegnet ved:

- Tilstrækkelig viden om lovgivningen.
- Kompetencer til at forebygge og håndtere magt-anvendelser.
- Klare retningslinjer, der er kendt og anvendt.
- Godt kendskab til borgeren og en aktiv indsats for borgerindflydelse.
- At tilbuddets arbejde med magtanvendelse er velorganiseret.

Indsats efter brug af magt

Magtanvendelse kan være en voldsom hændelse for dig og dine pårørende og for andre borgere og medarbejdere, der har været involveret i eller været vidne til magtanvendelsen. Det er derfor væsentligt, at medarbejdere og ledelse er klar over, hvilke tiltag der skal sættes i værk, for de involverede personer får den nødvendige støtte. Personalet skal desuden registrere og indberette brug af magt til kommunalbestyrelsen og tilsynet.

Definition af samtykke

Du skal som udgangspunkt være indforstået med at modtage hjælpen, hvis du modtager hjælp efter serviceloven.

I reglerne om magtanvendelse er der tale om magt, når der sker et indgreb, når personen:

- Ikke giver sit samtykke
- Ikke kan give informeret samtykke.

Samtykke

1. Et samtykke er en udtrykkelig eller stiltiende tilkendegivelse af, at en handling godt må foretages eller undlades. Det kan gives mundtligt, med tegn eller skriftligt. Et samtykke er en aktiv tilkendegivelse, fx at sige ja eller på anden måde vise, hvad man vil. Passivitet, hvor man ingenting gør, er altså ikke et samtykke.
2. Ønsker og holdninger kan komme til udtryk på mange måder. Nogle personer har intet eller kun begrænset verbalt sprog. Det skal selvfølgelig respekteres og tillægges præcis samme vægt, som hvis vedkommende havde sagt eller skrevet det.
3. Personen skal forstå, hvad samtykket indebærer, for at der er tale om et samtykke. Det er dog svært at opstille retningslinjer for, hvornår en person, der samtykker, kan siges at have forstået, hvad der gives samtykke til.
4. Skal et samtykke være gyldigt, skal det være givet umiddelbart i forhold til den handling, der er givet samtykke til. Et samtykke, der er opnået på baggrund af tvang eller urigtige oplysninger, er ikke gyldigt.
5. Personalet skal sørge for, at personen før beslutningen har modtaget nødvendig og tilstrækkelig information om, hvad samtykket indebærer, og har forstået rækkevidden af samtykket. Det er desuden vigtigt, at informationen tilpasses den enkeltes kommunikationsform og funktionsevne.

Værgemål

I nogle situationer kan du have behov for at få en værge, det vil sige en person, som kan handle på dine vegne.

Værgemål kan iværksættes for voksne, der ikke kan tage vare på egen økonomi eller personlige forhold.

Værgemålet skal passe til dine konkrete behov, og værgemålet må ikke være mere omfattende end nødvendigt. Ved et værgemål er det ikke muligt at fratage dig handleevnen på det personlige plan.

Det er Familieretshuset, der behandler sager om værgemål, og du kan læse mere om værgemål på familieretshuset.dk.

Støtte og omsorgspligt

Det generelle grundlag for støtte efter serviceloven står i formålet med indsatsen. Hvis personer med nedsat psykisk funktionsevne åbenlyst ikke er i stand til at tage vare på deres eget liv, har personalet desuden pligt til at give den nødvendige omsorg til borgeren – også selv om borgeren ikke kan eller vil give samtykke. Det kaldes omsorgspligten.

Formål med indsatsen

Formålet med støtten, der bliver givet efter serviceloven til voksne med nedsat funktionsevne, er, at den:

- Er sammenhængende og helhedsorienteret.
- Passer til den enkeltes særlige behov og muligheder.
- Er tilrettelagt med respekt for den enkeltes værdighed og ret til selv at bestemme.

Formålet med hjælpen er også at sikre, at:

- Problemerne ikke forværres.
- Den enkeltes sociale og personlige funktioner og udviklingsmuligheder bliver forbedret.

- De muligheder, som den enkelte har for livsudfoldelse og inklusion, forbedres.

Personalet skal være opmærksomt på, at den måde, som du oplever en situation på, afgør, om situationen føles værdig, eller om der er anledning til frustration. Det er altså ikke nok, at en medarbejder opfatter sine egne handlinger som rimelige og værdige, hvis du opfatter situationen anderledes. En værdig omgangsform forudsætter en dialog mellem dig og personalet. Dialogen vil ofte kunne være med til at undgå konflikter.

Det er ikke altid nemt at kommunikere med andre mennesker. Når man ikke oplever at føle sig hørt eller forstået, kan det føre til frustrationer, afmagt eller fortvivlelse. Det kan komme til udtryk som aggressive, voldelige eller selvskadende handlinger.

Vera

Vera er en kvinde med demens i lettere grad. Hun har tidligere boet med sin mand i en stor villa tæt ved vandet. Vera var hjemmegående, og hun gik meget op i, at tingene så pæne og præsenterbare ud. Da Veras mand døde, solgte hun huset og flyttede i en mindre lejlighed. Som årene er gået, har Vera fået vanskeligere og vanskeligere ved at klare arbejdsopgaver, og hun har derfor gradvist fået mere og mere hjælp fra kommunen.

Efter aftale med Vera selv flyttede hun for nylig i en plejebolig, der er tilknyttet det lokale plejehjem. Efter ganske få dage i plejeboligen oplever døtrene, at Vera ikke længere er så pænt klædt, som hun plejer. Noget, som hun ellers altid har sat en ære i. Gentagne gange snakker de med de medarbejdere, der har deres gang i Veras hjem, om, hvor vigtigt det er for deres mor at være præsenterbar. Efter et par samtaler, hvor de ikke føler sig hørt, klager de til plejehjemslederen. Lederen undersøger sagen, og det viser sig, at det er efter Veras eget ønske, at hun nu klæder sig mere simpelt, da hun derved selv kan tage tøj på.

Omsorgspligt

Kommunen har pligt til at yde omsorg over for sine borgere. Omsorgspligten gælder, uanset om du giver dit samtykke eller ej. Omsorgen må dog ikke gennemføres med fysisk magt. Du har ret til at afslå hjælpen.

Formålet med omsorgen er at øge din selvbestemmelse, værdighed, sociale tryghed og at forbedre dine generelle livsvilkår. Personalet skal sørge for at inddrage dine pårørende eller andre, der har tilknytning til dig, så de kan medvirke til at varetage dine interesser.

I enkelte tilfælde vil der skulle handles, selv om en borger har givet udtryk for ikke at ville modtage hjælpen, fx for at sikre, at borgeren ikke overskrider andre borgeres grænser.

Jasmin

Jasmin er en yngre kvinde med udviklingshæmning, som ikke vil børste tænder. Hun virker bange for tandbørsten. Hendes tænder er efterhånden i en tilstand, som bekymrer medarbejderne. De står med den faglige udfordring, at de skal respektere Jasmin i forhold til hendes ret til selv at bestemme samtidig med, at de skal sikre, at hun ikke er udsat for omsorgssvigt. Hvis de tvinger hende til at få børstet tænder, vil Jasmin opleve det som et overgreb. Men de har også en omsorgspligt, som gør, at de skal arbejde på at få Jasmin motiveret til at børste tænder.

Medarbejdernes systematiske arbejde sætter fokus på to forhold:

1. Hvad kan årsagen være til, at Jasmin ikke vil åbne munden for tandbørsten?

Ved at arbejde med Jasmins livshistorie finder medarbejderne frem til, at Jasmin, på et tidligere botilbud, har været udsat for en hårdhændet metode til tandbørstning. En medarbejder stod bag Jasmin og holdt hendes kæbe åben med et fast greb, mens en anden medarbejder børstede tænderne. Dette kan være forklaringen på, at Jasmin forbinder tandbørstning med noget meget ubehageligt.

2. Hvad kan Jasmin lide at få i munden? Jasmin holder utrolig meget af chokolade, og hun åbner altid munden for at få chokolade.

Personalet udarbejder nu en pædagogisk plan, som indeholder følgende trin:

- At gøre Jasmin tryk ved og glad for tandbørsten ved at putte chokolade på den.
- At få Jasmin til at børste sine tænder med chokolade.
- At gå fra chokolade til børnetandpasta, når Jasmin er tryk og glad for tandbørsten.

Med denne plan lykkes det at motivere Jasmin til at børste tænder, og medarbejderne får dermed balanceret de to hensyn.

Reglerne om magtanvendelse

Centrale principper

Magtanvendelsesreglerne bygger på disse centrale principper:

- **Begrænse magtanvendelse mest muligt**, det vil sige, at socialpædagogisk bistand, omsorg og pleje altid går forud for magtanvendelse.
- **Mindsteindgrebsprincippet**, der betyder, at magtanvendelse skal begrænses til det absolut nødvendige og være så lidt indgribende som muligt.
- **Proportionalitetsprincippet**, der betyder, at indgrebet altid skal stå i et rimeligt forhold til det, som man ønsker at opnå.
- **Skånsomhedsprincippet**, der betyder, at indgrebet altid skal være så skånsomt og kortvarigt som muligt – med stort hensyn til den enkelte og andre, der er til stede.

Personalet skal gøre, hvad der er muligt for at opnå personens frivillige medvirken til et nødvendigt indgreb, før enhver form for magtanvendelse. Hvis magt er nødvendig, skal personalet forsøge med den mindst mulige form for magt, som samtidig er tilstrækkelig i den konkrete situation. Brug af magt skal stå i rimeligt forhold til det, som personalet vil opnå, og varigheden skal være så begrænset som muligt.

Et eksempel er en kvinde med demens i en plejebolig, der kan gå ture alene i umiddelbar nærhed af boligen, men som vil miste orienteringen, hvis hun kommer for langt væk. Dermed kan kvinden blive til fare for sig selv. Det at kvinden får en personlig alarm, så personalet ved, hvornår hun forlader stedet, og kan opspore hende igen, hvis hun er længe væk, er et eksempel på et mindre indgreb, end fx at begrænse hendes færden på anden vis. Her kan hun stadig gå ture alene.

Indhold i magtanvendelsesreglerne

Serviceoven beskriver situationer, hvor magtanvendelse og andre indgreb i retten til selv at bestemme kan være tilladt. I det følgende gennemgås reglerne én for én.

Du kan som udgangspunkt til enhver tid takke nej til tilbud om hjælp. Reglerne om magtanvendelse er de undtagelser, hvor brug af magt kan tillades. Det er udelukkende i de tilfælde, som er beskrevet i magtanvendelsesreglerne, at der må bruges magt.

De fleste af reglerne om magtanvendelse gælder fælles for:

- Voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne (kapitel 24 i serviceloven)

Der er dog nogle regler, der kun gælder for:

- Voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, som ikke er en konsekvens af demens el. lign. Det kan fx være voksne med udviklingshæmning, autisme, erhvervet hjerne-skade eller psykiske vanskeligheder (kapitel 24 a i serviceloven)

Og der er nogle regler, der kun gælder for:

- Voksne med demens el. lign. (kapitel 24 b i serviceloven)

Fælles regler

Reglerne i dette kapitel gælder fælles for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der er i målgruppen for reglerne om magtanvendelse.

Husorden

Lederen af et bo- eller dagtilbud kan udarbejde en vejledende husorden med regler og retningslinjer for ophold på bo- eller dagtilbuddets fællesarealer.

Beboerne i bo- eller dagtilbuddet og deres pårørende skal inddrages i at udarbejde en husorden. Hvis der er udarbejdet en husorden i bo- eller dagtilbuddet, skal de personer, der opholder sig her, gøres bekendt med den. Husordenen kan indeholde visuelle elementer, hvis det understøtter borgerenes forståelse af indholdet.

En sådan husorden kan medvirke til at forebygge magtanvendelse, da den gør retningslinjerne for ophold på fællesarealer tydelige for borgere, personale og pårørende. Formålet med en husorden er også, at den skal være til gavn for fællesskabet og understøtte, at der tages hensyn til hinanden og til den enkelte.

Husordenen er vejledende. Der er ikke tale om magtanvendelse, og husordenen kan ikke danne grundlag for magtanvendelse eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for borgerne.

Vær opmærksom på, at denne regel om husorden gælder for tilbud efter serviceloven – og ikke for almene plejeboliger efter almenboligloven. For almene plejeboliger gælder reglerne om husorden i almenboligloven. Reglerne i almenboligloven siger, at en almen boligafdeling fastsætter en husorden for afdelingen på et afdelingsmøde.

Bofællesskabet Soldalsvænge

Sune, Lena, Karina, Anders, Mohammed og Asger bor på Soldalsvænge, der er et bofællesskab for voksne med psykisk sårbarhed. Bofællesskabet har et fællesrum, hvor de seks beboere ofte opholder sig, og hvor de plejer at spise. Der er ofte diskussioner om, hvordan man bør bruge fællesrummet. Lena og Anders giver ofte udtryk for, at der bliver spillet for høj musik. Karina er utilfreds med, at der nogle gange er gæster til langt ud på aftenen. Det helt store diskussionsemne er rygning i fællesrummet.

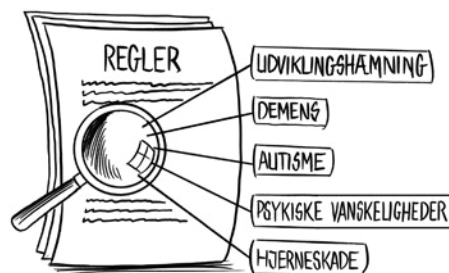
Lederen foreslår på et husmøde, at der laves en husorden for ophold i fællesrummet. Det, synes Sune, Lena, Karina, Anders, Mohammed og Asger, er en udmærket idé, da de håber på, at det kan betyde færre diskussioner af de samme emner igen og igen. De aftaler et nyt husmøde, hvor lederen giver eksempler på, hvad en sådan husorden kan indeholde.

På mødet spørger medarbejderne også hver enkelt beboer, hvad de gerne vil have fælles retningslinjer for. Beboerne sætter herefter deres ønsker op på en tavle, og medarbejderen styrer en drøftelse mellem de seks beboere. De bliver her enige om, hvad der skal med i husordenen. De vil tage husordenen op på et husmøde igen efter et halvt år. Lederen udarbejder husordenen, og alle beboere får et eksemplar.

Formålet med magtanvendelsesreglerne

Formålet med reglerne er at begrænse brug af magt og andre indgreb i retten til selv at bestemme til det absolut nødvendige. Indgreb må aldrig erstatte omsorg, pleje og socialpædagogisk bistand. Mulighederne for magtanvendelse skal derfor betragtes som en undtagelse.

Indgreb må alene ske for at sikre en persons omsorg, værdighed og tryghed eller tilgodese hensynet til fællesskabet på bo- eller dagtilbuddet eller hensynet til andre.

Målgruppen

Målgruppen for magtanvendelsesreglerne er voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne. Det kan fx være personer med udviklingshæmning, autisme, demens, erhvervet hjerneskade eller psykiske vanskeligheder.

Der skal altid foretages en individuel og faglig vurdering af borgerens funktionsnedsættelse og dens følger. En tidligere stillet diagnose betyder ikke automatisk, at der kan anvendes magt. Et led i vurderingen kan dog fx være en lægefaglig diagnose. Funktionsnedsættelsen skal være både betydelig og varig. Det betyder bl.a., at reglerne om magtanvendelse ikke gælder i tilfælde, hvor en person udelukkende lider af en forbigående forvirringstilstand, og heller ikke i tilfælde, hvor personer har demens i lettere grad.

Fysisk guidning og konfliktafværgelse

Personalet kan, som led i omsorgen, bruge fysisk guidning for at sikre tryghed og trivsel for en person. Det kan fx være at lægge en arm om skulderen på personen for at vise, at man ønsker, at han eller hun skal følge med. Fysisk guidning kan først anvendes, når personalet forgæves har forsøgt at løse situationen med en socialpædagogisk indsats.

Fysisk guidning kan bruges:

1. Af hensyn til personen selv for at sikre vedkommendes tryghed og værdighed.
2. Af hensyn til andre i situationer, hvor personens adfærd er grænseoverskridende eller skaber konflikter.
3. I situationer, hvor en beboer på et bo- eller dagtilbud er gået ind i en anden beboers egen bolig, uden at den anden beboer ønsker det.

Personalet kan hjælpe med at stoppe en konflikt ved at stille sig imellem en person, der opfører sig grænseoverskridende eller skaber konflikt, og andre personer.

Når man bruger sin krop til at lede en person væk fra en konflikt, må det aldrig betyde, at personen bliver holdt fast.

At guide og hjælpe fysisk er ikke det samme som at bruge magt eller bestemme over en anden.

Christoffer

Christoffer bor sammen med Matias og seks andre i et bofællesskab for voksne med udviklingshæmning. Christoffer elsker kaffe og kan selv lave en kop kaffe i sin lejlighed, men en dag er Christoffer løbet tør for kaffe. Han ved, at Matias altid har kaffe på sin termokande. Christoffer går derfor ind til Matias for at få noget. Matias protesterer højlydt, og en medarbejder kommer til på grund af de højlydte protester. Christoffer mener, at Matias skal give ham kaffen, men det vil Matias ikke og siger, at han skal gå ud. Christoffer vil ikke gå uden kaffe. Personalet beder Christoffer om at høre efter, hvad Matias siger, og de tilbyder Christoffer, at han kan komme med og få kaffe i fællesrummet. Christoffer vil dog stadig ikke gå uden kaffen og råber højere og højere, mens han går hen imod Matias. Matias holder sig for ørerne. Personalet stiller sig mellem de to og lægger en hånd på Christoffers arm og beder ham følge med ud at få kaffe i fællesrummet – Christoffer går med personalet ud i fællesrummet, hvor han får en kop kaffe.

Afværgehjælp

Personalet kan kort fastholde eller føre en person væk fra en situation, når det er nødvendigt for at undgå, at personen, væsentligt, ødelægger indbo eller andre værdier.

Det er en betingelse, at der er tale om væsentlig ødelæggelse af fysiske genstande af betydelig økonomisk værdi eller affektionsværdi. Genstandene kan både tilhøre en anden eller personen selv.

Afværgehjælpen kan ske akut.

Fastholdelse m.v.

Personalet kan hjælpe ved at løse en persons greb, hvis vedkommende holder fast i en anden person eller i et dørhåndtag el. lign. til en andens bolig. Dette kan være nødvendigt, hvis personen opfører sig grænseoverskridende eller skaber konflikt.

Hvis det er nødvendigt for at sikre tryghed, værdighed og sikkerhed, kan personalet fastholde, tilbageholde eller føre en person tilbage til sin egen bolig eller til et andet opholdsrum i et bo- eller dagtilbud. Det gælder, hvis personen opfører sig meget grænseoverskridende eller konfliktskabende over for andre, er til fare for sig selv eller andre, eller er gået ind i en bolig uden beboerens tilladelse.

Hvis en fastholdelse sker akut, skal det indberettes.

Martin

Martin er en yngre mand med autisme, der med jævne mellemrum får psykotiske anfald.

Martin har haft en rigtig god eftermiddag med køretur, masser af smil og grin, og nu er Martin tilbage i sin stue. Han drikker te og har samlet et par puslespil. Medarbejderen, som han er sammen med, spørger, om han kunne tænke sig at lave en tegning. Det vil Martin gerne, og medarbejderen sidder ved siden af ham og snakker løbende med om, hvad Martin tegner. Medarbejderen tegner også selv, og Martin efterligner tegningen. Efter et stykke tid farer han lige pludselig på medarbejderen, griber fat i vedkommendes arm og forsøger at bide i arm og hånd.

Medarbejderen fastholder Martin ved at lægge begge hænder på Martins skuldre og sætter ham hen i sofaen i stuen. Samtidig taler medarbejderen med Martin for at berolige ham. Martin er rolig et øjeblik, men kaster herefter fjernbetjeningen mod fjernsynet og forsøger også at kaste tekoppen mod fjernsynet.

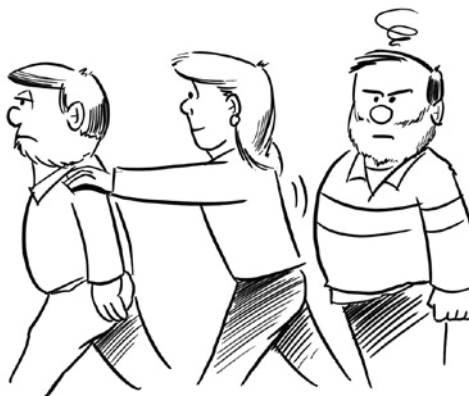
Medarbejderen fortæller med rolig stemmeføring, at det er en rigtig dårlig idé at bide og ødelægge sit fjernsyn, som Martin er meget glad for, men at han stadig godt kan lide Martin. Martin svarer: "Det var ikke mig".

Medarbejderen fortsætter med at tale beroligende til Martin og spørger, om de skal lave tegningerne færdige. Det, synes Martin, er en god idé, og tegningerne gøres færdige og hænges op på væggen.

Per

Per spiser frokost i spisekosten sammen med de andre borgere på et plejecenter for borgere med demenssygdomme. Per har svær Alzheimers og er lige flyttet til plejecentret. Det er helt nye omgivelser for Per, og han møder mange nye mennesker. Samtidig savner han sin kone, der fornylig er død, og han spørger tit efter hende. Anna, der også har demenssygdom, vil gerne i kontakt med Per og kalder mange gange på ham. Per bliver meget vred og skubber stolen tilbage, så den vælter, og kaster sin tallerken i gulvet. Per traver rundt og råber højt og smider med de ting, han kan få fat i.

Medarbejderne forsøger at berolige Per og følge ham ind i hans lejlighed. De andre borgere bliver tydeligt utrygge og siger til Per, at han skal tie stille. Nogle begynder også at råbe og slå sig selv. Per bliver endnu mere vred og mere højtråbende og vil stadig ikke følge med medarbejderen ind i lejligheden. Medarbejderne vurderer, at de må tage fat i Pers arm og føre ham ind i lejligheden, hvor de beroliger ham med hans yndlingsmusik, hans egen lænestol og de andre ting, han kender fra sit gamle hjem. Efter Per har forladt spisekosten, får medarbejderne beroliget borgerne her, og de spiser videre.

Særlige døråbnere

Særlige døråbnere kan bruges, når det er absolut nødvendigt for at undgå, at en eller flere personer udsætter sig selv eller andre for væsentlig personskade. Personalet må ikke bruge egentlige aflåsningssystemer, fordi en særlig døråbner kun må virke forsinkende eller gøre det mere vanskeligt at gå ud af en dør. På den måde kan personalet nå at blive opmærksomme på, at personen er ved at gå ud.

Særlige døråbnere kan være dobbelte dörgreb, dobbelttryk for døråbning og lignende.

Særlige døråbnere kan anvendes ved bo- eller dagtilbuddets yderdøre eller ved døre ved konkrete afdelinger eller boenheder. Det kan også være ved låger m.v. fra bo- eller dagtilbuddets udeareal.

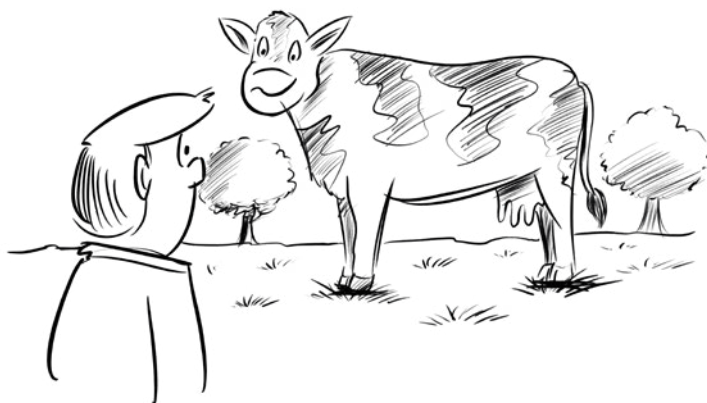
Døråbnere kan fx være nødvendige ved farefyldte trafikale forhold eller særlige naturområder, hvor personen kan blive væk. Alle, der ikke kan betjene de særlige døråbnere, skal have den nødvendige hjælp til det, medmindre der er tale om en person, hvor myndigheden har truffet beslutning om tilbageholdelse i boligen.

Særlige døråbnere kan kun bruges, når kommunen har truffet afgørelse om/givet tilladelse til det. Indgrebet skal indberettes.

Gunnar

Gunnar bor i en plejebolig. Den ligger tæt på den gård, hvor Gunnar og hans kone boede i mange år. Gunnar har gennem længere tid være urolig sidst på eftermiddagen og under aftenmaden. Han går hvileløst omkring og er indimellem aggressiv over for de andre beboere. Det eneste, der lader til at hjælpe, er, når han går en tur i nærheden af sin tidligere gård. Gunnar er dog, over de seneste år, blevet mere og mere usikker på benene. Da han også for kort tid siden har fået konstateret knogleskørhed, er medarbejderne bekymrede for, at han falder. Det er derfor besluttet, at Gunnar skal have installeret en døråbner, der gør det muligt for personalet at opdage, at Gunnar er ved at forlade boligen, så medarbejderne kan følge med ham og støtte ham undervejs.

Ved at arbejde med hans livshistorie finder man frem til, at Gunnar altid malkede sine køer sidst på eftermiddagen. Da man begynder at tale med ham om hans køer, hver gang han bliver urolig, og forsikrer ham om, at der er fundet en afløser for ham, bliver han rolig igen og kan nu i ro og fred spise sin aftenmad. Da tilladelsen udløber, har medarbejderne, altså via socialpædagogiske tiltag, fundet en løsning, så der ikke længere er behov for døråbneren.

Anvendelse af stofseler

Personalet må kun spænde en person fast med stofseler el. lign., hvis det er helt nødvendigt, og én af disse grunde gælder:

1. Der er nærliggende risiko for, at personen kan komme til skade i disse tilfælde:
 - a) Ved fald.
 - b) Ved u hensigtsmæssig siddestilling.
 - c) Ved pludselige og ukontrollerbare bevægelser.
2. Det hjælper en person med at udføre en handling, som uden en stofsele el. lign. ville være særdeles begrænset eller svær.

Fastspænding med stofseler el. lign. må ikke begrænse en persons muligheder for at bevæge sig, når personen fx er utryg, vred, hvileløs eller træt.

Stofseler el. lign. kan kun bruges, når kommunen har truffet afgørelse om/givet tilladelse til det.

Tryghedsskabende velfærdsteknologi

Kommunalbestyrelsen kan afgøre, at tryghedsskabende velfærdsteknologi må bruges til en person i 12 måneder. Den tryghedsskabende velfærdsteknologi må kun bruges, hvis der er risiko for personskade, og hvis brugen af teknologien er nødvendig for at undgå denne risiko.

Kommunen kan desuden ansøge om tilladelse hos Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelser over for Borgere med Handicap om at bruge kamera i bestemte situationer for en person i op til 12 måneder. Det skal være tydeligt, hvornår kameraet er tændt.

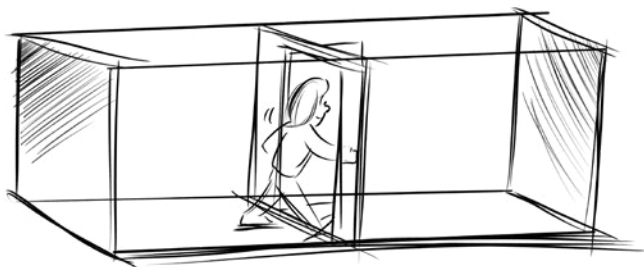
For voksne med demens el. lign. er der dog flere muligheder for brug af tryghedsskabende velfærdsteknologi. Se kapitlet om regler for voksne med demens el. lign.

Læs mere om selve nævnet i et senere afsnit.

Låsning og sikring af yderdøre og vinduer

Kommunen kan tillade, at yderdøre eller vinduer til en persons bolig på botilbud må låses eller sikres på anden måde i en periode op til 12 måneder. Det kan kun ske, hvis der er risiko for, at personen vil forlade sin bolig – og derved udsætte sig selv eller andre for fare.

Der skal altid være mindst én ulåst dør i personens egen bolig af hensyn til personens mulighed for at kunne gå frit og af hensyn til brandsikkerheden. Låsningen må ikke omfatte døre mellem personens egen bolig og botilbuddets indendørs fællesarealer. Låsningen vil altså kun kunne ske af døre og vinduer til udendørsarealer.

Agnes

Agnes er stærkt præget af en erhvervet hjerneskade. Hun bor i afsnit for voksne med hjerneskade i en plejebolig og har ofte gået en tur ned til den nærliggende sø. Hun har indtil for nylig selv kunnet finde derhen og hjem igen. Personalet har dog på det seneste oplevet, at hun er blevet fundet af folk fra nærområdet langt fra sin almindelige rute og ofte kun iført nattøj. En medarbejder har derudover flere gange set Agnes gå ude midt på vejen. Når hun bliver spurgt, siger hun, at hun ikke rigtig ved, hvor hun er.

Medarbejderne har derfor vurderet, at det ikke længere er sikkert, at Agnes går alene og overtaler hende til at blive, når de ser, at hun er på vej ud uden overtøj på. Agnes har i sin bolig både en dør ind til plejecenteret og en terrassedør ud til en lille terrasse. Flere gange har medarbejderne først sent set, at Agnes var på vej til søen alene, da Agnes er gået ud ad terrassedøren. Medarbejderne overvejer nu, om de skal søge kommunen om tilladelse til at låse terrassedøren, så hun ikke kan gå uset ud af plejecentret den vej.

Låsning og sikring af døre til fælles opholdsrum

Hvis en beboer ofte har skabt konflikter eller opført sig på måder, der har overskredet de andre beboeres grænser, kan kommunen beslutte, om en dør mellem beboerens bolig og ét eller flere fælles opholdsrum må låses i op til 12 måneder. Beboerens egen bolig må aldrig være låst, og der skal altid være mindst én åben dør til fællesrummene, så beboeren kan gå frit rundt.

Låsning af døre til servicearealer og fælleskøkkener

Hvis en person flere gange har været til fare for sig selv, bragt andre i fare eller lavet stor ødelæggelse på genstande i et fælleskøkken eller et serviceområde, kan kommunen beslutte, at det skal være tilladt at anvende særlige døråbnere eller at låse eller på anden vis sikre dørene til netop køkkenet eller servicearealet i op til 12 måneder. Der skal stadig være mulighed for at forlade bo- eller dagtilbuddet og gå frit rundt i de andre områder. Hvis der bruges særlige døråbnere, skal der være en alarm, så andre beboere, der ikke kan bruge den, får hjælp.

Låsning og sikring af låger mv. til bo- og dagtilbuddets udearealer

Hvis en beboer vil gå fra områderne omkring et bo- eller dagtilbud og risikerer at skade sig selv eller andre, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at det inden for en periode på op til 12 måneder er tilladt at låse en eller flere låger mv.. Der skal altid være mindst én ulåst låge eller dør fra udearealet, så beboeren kan gå frit rundt.

Låsning og sikring af skabe og skuffer mv.

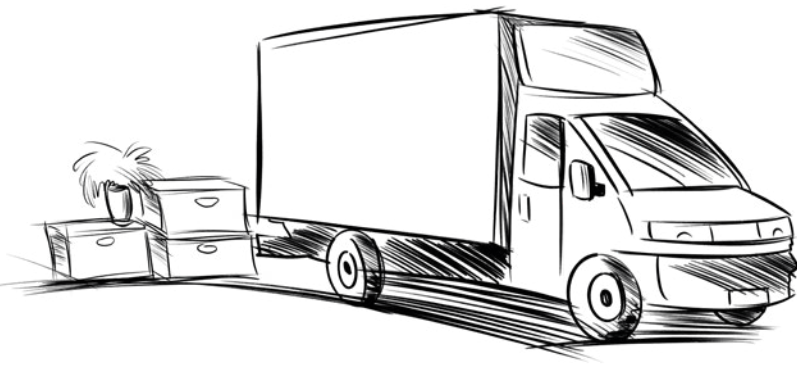
Kommunen kan i særlige tilfælde ansøge om tilladelse hos Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelser over for Borgere med Handicap for at få lov til at låse skabe eller skuffer i beboerens bolig. Dette kan ske, hvis beboeren flere gange har brugt ting i skabene til at skade sig selv, andre eller ødelægge ting. Tilladelsen gælder i op til 12 måneder, men kun i bestemte tidsrum hver dag. Hvis beboeren vil have adgang til skabene, skal det ske hurtigt, men der skal stadig passes på.

Adgang til beboers bolig i et botilbud

Kommunen kan ansøge om tilladelse hos Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelser over for Borgere med Handicap for at få lov til at åbne en låst dør til beboers bolig. Døren skal åbnes forsigtigt og det må kun ske, hvis det er nødvendigt for at forhindre beboers alvorlige skade på sig selv eller andre, eller hvis der er en alvorlig sundhedsrisiko. Der kan gives tilladelse i op til 12 måneder.

Optagelse i særlige botilbud

At flytte en person fra en bolig, uden personen har givet samtykke, er et meget vidtgående indgreb i selvbestemmelsesretten. Flytning kan kun ske undtagelsesvis, og når det er absolut påkrævet for, at den enkelte kan få den nødvendige hjælp. Forudsætningen er, at hjælpen ikke kan gennemføres i den nuværende bolig. Det er Familieretshuset, der træffer afgørelse om flytning efter indstilling fra kommunalbestyrelsen.

For voksne med demens er der dog flere muligheder for flytning uden samtykke. Se kapitlet om regler for voksne med demens el. lign.

Optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke ved væsentlig fare for andre eller særligt truende eller særligt chikanerende adfærd

Nogle gange kan en beboer blive flyttet til et andet botilbud, selvom beboeren ikke vil eller ikke kan sige ja.

I dette tilfælde må det kun ske, hvis:

- beboeren er til væsentlig fare for andre eller opfører sig meget truende eller chikanerende over for de andre beboere eller personalet.
- der er risiko for de andre beboeres eller personalets sikkerhed, hvis beboeren ikke flyttes
- det kan dokumenteres, at det nye botilbud kan passe bedre på beboeren ud fra de behov, som han eller hun har.

Kommunen kan foreslå flytningen, men det er Familieretshuset, der træffer afgørelse. Flytningen skal indberettes..

Regler for voksne uden demens el. lign.

Reglerne i dette kapitel gælder kun for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der ikke er en konsekvens af demens el. lign. Det kan fx være personer med udviklingshæmning, autisme, erhvervet hjerneskade eller psykiske vanskeligheder.

Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer

Støtte til hygiejne skal gives med respekt for og hensyntagen til personens selvværd og livsførelse. Som udgangspunkt er det frivilligt, om personen ønsker hjælp til personlig hygiejne. Personalet kan træffe beslutning om, kortvarigt, at fastholde personen i personlig hygiejne-situationer, hvis det er nødvendigt for at sikre personens omsorg, sikkerhed og værdighed. Personalet skal indberette dette til personalelederen, som sender indberetningen videre til kommunalbestyrelsen og tilsynet.

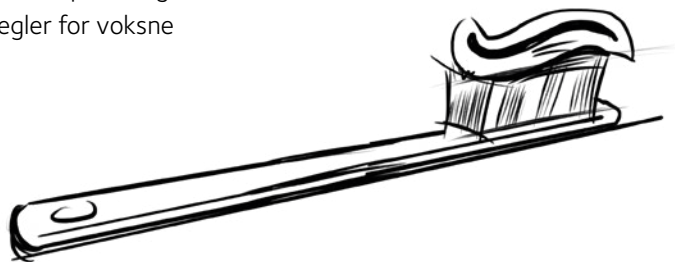
Personalelederen skal, på baggrund af indberetningen, vurdere, om det er sandsynligt, at der vil blive behov for at fastholde personen kortvarigt igen. Hvis ja, er der behov for at bede om kommunalbestyrelsens tilladelse til kortvarig fastholdelse. Personalelederen er forpligtet til at bede kommunalbestyrelsen om en sådan afgørelse om tilladelse, hvis der er anvendt kortvarig fastholdelse mere end én gang inden for 6 måneder over for den pågældende person.

Kommunalbestyrelsen kan, efter forespørgsel fra personaleleder, træffe afgørelse om personalet, kortvarigt, kan fastholde en person i personlige hygiejne-situationer for en periode på 12 måneder. Det skal samtidig, gennem § 141-handleplanen, søges sikret, at kortvarig fastholdelse i personlige hygiejne-situationer kan undgås i fremtiden. Kortvarig fastholdelse kan kun ske i følgende hygiejne-situationer:

1. Tandbørstning.
2. Barbering.
3. Hårvask, badning, håndvask og tøjskift.
4. Klipping af hår og negle.
5. Skift af bleer og bind.
6. Pleje af hud.
7. Fjernelse af madrester og andre genstande i kindpose, mundhule, øre og næse.
8. Almindelig sårpleje.

Personalet må holde en person kortvarigt fast, så personen fx kan få børstet tænder. Der må ikke bruges hjælpemidler til fastholdelsen, og fastholdelsen skal ske så skånsomt som muligt.

En ændring af rutiner kan ofte gøre, at man undgår at anvende magt. Fx kan det være, at personen ikke skal i bad eller børste tænder på et bestemt tidspunkt, men at der i stedet bliver taget hensyn til personens behov. For personer med demens er der flere muligheder for kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer. Se kapitlet om regler for voksne med demens el. lign.

Regler for voksne med demens el. lign.

Reglerne i dette kapitel gælder kun for voksne med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der er en konsekvens af demens el. lign.

Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer

Personalet kan kortvarigt fastholde en person i personlig hygiejne-situationer, hvis det er nødvendigt for at sikre personens omsorg, sikkerhed eller værdighed.

Der skal samtidig, gennem § 141-handleplanen, arbejdes med, at kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer kan undgås i fremtiden.

Der er ikke en udtømmende liste over de hygiejnesituationer, hvor der kan ske fastholdelse, sådan som det er tilfældet i forhold til voksne uden demens el. lign.. Kortvarig fastholdelse kan altså ske i alle personlig hygiejne-situationer i forhold til personer med demens el. lign., når det er nødvendigt for at sikre personens omsorg, sikkerhed eller værdighed.

Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer kan ske akut.

Jørgen

Jørgen har for nylig fået en hofteoperation og har siden siddet i kørestol og flyttes med lift. Jørgen har Alzheimers og bor derfor i en plejebolig. Han kan, med verbal støtte fra medarbejderne, klare hygiejnen på egen hånd.

Jørgen har dog efter hofteoperationen fået brug for ble, og skiftningen af bleen volder problemer, da han modsætter sig voldsomt – også selv om personalet har forsøgt at skabe en tryk situation. Han får sår, hvis ikke bleen skiftes med jævne mellemrum.

Personalet beslutter at bruge magt i en kortere periode, imens man forsøger at finde en måde at skifte ble på, som Jørgen er tryk ved. Samtidig forsøger man at genoptræne Jørgens gangfunktion, da det også vil give bedre muligheder for at skifte bleen.

Personalet vurderer, at det vil være omsorgssvigt, hvis ikke Jørgens ble skiftes med jævne mellemrum, da der er risiko for tryksår, hudløshed og urinvejsinfektioner.

Tryghedsskabende velfærdsteknologi

Personalet kan bruge tryghedsskabende velfærdsteknologi for at sikre personens tryghed, værdighed og omsorg.

Brug af tryghedsskabende velfærdsteknologi i forhold til personer med demens el. lign. er ikke magtanvendelse eller et indgreb i retten til selv at bestemme, med mindre den pågældende person, fremtidsfuldmægtig (en person, der varetager fuldmagtsgivers interesser, når fuldmagten træder i kraft) eller værge modsætter sig det. Den pågældende person, fremtidsfuldmægtig eller værge skal informeres om brugen af teknologierne, inden de bliver brugt.

Modsætter den pågældende person, fremtidsfuldmægtig eller værge sig brug af tryghedsskabende velfærdsteknologier, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om brug af teknologierne. Afgørelsen kan gøres tidsbegrænset.

Optagelse i særlige botilbud

Kommunalbestyrelsen kan – for personer med demens el. lign., der ikke modsætter sig flytning, men som ikke kan give et informeret samtykke – træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud og om nødvendigt om udskrivelse fra et botilbud. Dog kun, hvis personens værge eller fremtidsfuldmægtig, med en fuldmagt på dette forhold, er enig i afgørelsen.

Modsætter personen sig flytning, eller er værgen eller fremtidsfuldmægtigen ikke enige i flytningen, skal kommunalbestyrelsen indstille til Familieretshuset at træffe afgørelsen. I det tilfælde gælder reglen om flytning uden samtykke, som er beskrevet i kapitlet om fælles regler – se side 33.

Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap

Nævnet blev oprettet den 1. januar 2025. Nævnet har ansvar for at træffe afgørelse om nogle bestemte former for magtanvendelse i serviceloven. Du har læst om dem tidligere i håndbogen her:

- Kamerakig som en del af tryghedsskabende velfærdsteknologier
- Låsning og sikring af skabe og skuffer
- Adgang til en beboers bolig i et botilbud

I nævnet er der en formand, som ellers arbejder som dommer, og to andre medlemmer: en repræsentant fra Danske Handicaporganisationer (DH) og en fra Kommunernes Landsforening (KL). Familieretshuset fungerer som sekretariat og forbereder sagerne for nævnet.

Det er kun kommunen, der kan indstille sager til nævnet. Som borger eller pårørende kan du ikke selv rette henvendelse til nævnet. Du skal henvende dig til personalet på fx botilbuddet eller ved kommunen.

Klagemuligheder

Nogle indgreb efter magtanvendelsesreglerne foretages af personalet, uden at der er truffet afgørelse af kommunalbestyrelsen. Disse magtanvendelser kan man klage over til kommunalbestyrelsen.

Andre indgreb efter magtanvendelsesreglerne foretages på baggrund af en afgørelse, som kommunalbestyrelsen har truffet. Man kan klage over kommunalbestyrelsens afgørelse til Ankestyrelsen.

Endeligt træffes nogle afgørelser af Familieretshuset eller Det Socialfaglige Nævn vedrørende magtanvendelser over for Borgere med Handicap. Man kan klage over disse afgørelser til Ankestyrelsen.

Ved afgørelse om flytning uden samtykke i forhold til borgere med demens el. lign. rettes klage til Familieretshuset.

Klager over magtanvendelser stiles altid til kommunalbestyrelsen, uanset hvem klagen er til. Kommunalbestyrelsen har pligt til at viderebringe klagen til rette sted.

Der kan klages over følgende indgreb til kommunalbestyrelsen:

- Afværgenhjælp
- Fastholdelse m.v.
- Kortvarig fastholdelse i hygiejnesituationer (uden forudgående afgørelse)
- Kortvarig fastholdelse i hygiejnesituationer (for personer med demens el. lign.)

Der kan klages over følgende indgreb til Ankestyrelsen:

- Særlige døråbnere
- Anvendelse af stofseler
- Tryghedsskabende velfærdsteknologi på baggrund af en afgørelse
- Låsning og sikring af yderdøre og vinduer
- Låsning og sikring af døre til fælles opholdsrum
- Låsning og sikring af døre til servicearealer og fælleskøkkener
- Låsning og sikring af låger m.v. fra et bo- eller dagstilbuds udeareal
- Låsning og sikring af skabe og skuffer m.v.
- Adgang til en beboers bolig i et botilbud
- Optagelse i særlige botilbud uden samtykke
- Optagelse i et bestemt botilbud uden samtykke ved væsentlig fare for andre eller særligt truende eller chikanerende adfærd
- Kortvarig fastholdelse i personlig hygiejne-situationer (med forudgående afgørelse)

Der kan klages over følgende indgreb til Familieretshuset:

- Optagelse i særlige botilbud uden samtykke (afgørelse truffet af kommunalbestyrelsen over for personer med demens el. lign.)

Hvem kan klage?

For at sikre personer, der ikke selv er i stand til at klage, har pårørende eller andre mulighed for at klage på personens vegne. Det kan være en ægtefælle, samlever, søskende, bisidder, advokat eller værge. Klagefristen er fire uger fra, at afgørelsen er meddelt personen/klageren.

Fristen for Ankestyrelsens afgørelse er på fire uger af hensyn til muligheden for at indbringe sager om fastholdelse m.v. mod personens vilje og flytning uden samtykke for domstolene.

Fastholdelse m.v. og flytning uden samtykke er de alvorligste indgreb i den personlige frihed. Der er derfor særlig adgang til at få prøvet disse indgreb ved domstolssystemet.

Registrering og indberetning

Når der er foretaget indgreb i den personlige frihed, skal indgrebet registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen og tilsynet.

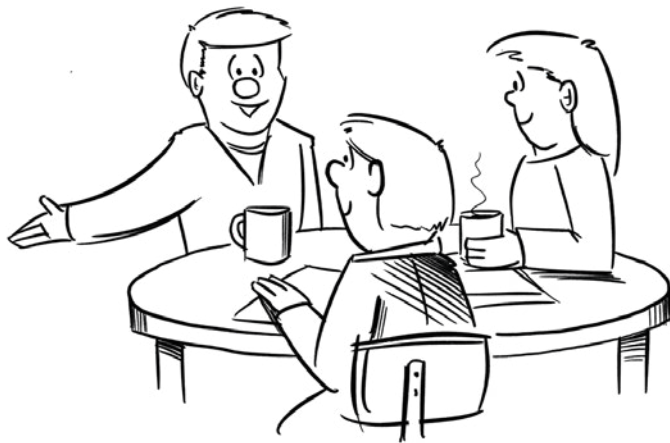
Personalelederen skal også jævnligt orientere personens pårørende, fremtidsfuldmægtige, værge eller anden repræsentant om, hvilke magtanvendelsesindgreb der er foretaget over for personen. Pårørende skal ikke orienteres, hvis personen frabeder sig det og selv er i stand til at klage og varetage egne interesser.

Handleplaner

Når der har været anvendt magt, har kommunen pligt til at udarbejde en plan for, hvordan man fremover undgår brug af magt.

Handleplanen skal også medvirke til at koordinere indsatsen i forhold til tilbud og aktiviteter med hensyn til bolig, beskæftigelse, fritid og undervisning.

Handleplanen skal altid udarbejdes ud fra den enkelte persons forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med personen. Personen bør således inddrages aktivt i processen.

Forhold til anden lovgivning

Magtanvendelsesreglerne gælder inden for det sociale område. Andre relevante love kan komme i spil i forhold til personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne som fx sundhedsloven, psykiatriloven og lov om anvendelse af tvang ved somatisk behandling af varigt inhabile. For mere information om disse love – i forhold til magtanvendelse – henvises til håndbogen, der er rettet mod myndighedspersoner.

Mere viden

- Lov om social service: www.retsinformation.dk
- Vejledning om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne, herunder pædagogiske principper: www.retsinformation.dk
- Bekendtgørelse om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne samt om særlige sikkerhedsforanstaltninger for voksne og modtagepligt i boformer efter service-loven: www.retsinformation.dk
- Bekendtgørelse om tryghedsskabende velfærdsteknologiske løsninger i relation til afsnit VII om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne i lov om social service: www.retsinformation.dk
- Social- og Boligministeriets hjemmeside: www.sm.dk
- Social- og Boligstyrelsens hjemmeside: www.sbst.dk

Social- og Boligstyrelsen
Lerchesgade 35, 5
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00

www.sbst.dk

September 2025